info@payamdaily.ir

روزنامه صبح البرز

پیام آشنا

تحتین

شماره ۲۷۷۵

سه‌شنبه / ۱۳ خرداد/ ۱۴۰۴

۷ / ذوالحجه / ۱۴۴۶

03 / June / 2025

صاحب‌امتیاز: موسسه همگامان اندیشه‌زمان

مدیرمسئول: محمود حیدری - سردبیر: یاهره حیدری

نشانی: کرج، بلوار تعاون، خیابان فرهنگ، جنب کانون کارشناسان رسمی دادگستری

تلفن: ۳۲۵۳۲۸۳۸-۳۲۵۳۴۴۴۳-۰۲۶ - فکس: ۳۲۵۲۰۱۰۱

امتیاز در طرح ارزیابی کیفی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی: ۶۷/۸۰

چاپ: کارگر

امروز با حافظ

گشت بیمار که چون چشم تو گردد نرگس
شیوه تو نُشَدش حاصل و بیمار بمانْد
از صدایِ سخنِ عشق ندیدم خوشتر
یادگاری که در این گنبدِ دوّار بمانْد

هرگز نداند آسیا مقصود
گردش‌های خود
که‌استون قوت ماست او یا
کسب و کار نانیا

مولانا

اوقات شرعی

اذان صبح	طلوع آفتاب	اذان ظهر	غروب آفتاب	اذان مغرب
۰۳:۰۵	۰۴:۵۰	۱۲:۰۴	۱۹:۱۸	۱۹:۴۹

اگر می‌خواهید زندگی شادی داشته باشید، زندگی خود را به یک هدف گره بزنید نه آدم‌ها و چیزها...

آلبرت اینشتین

گزارش روز

کنسرسیوم هسته‌ای شدنی است؟

این روزها بحث کنسرسیوم غنی‌سازی هسته‌ای ایران بیش از هر چیز دیگری مطرح است. این عبارت می‌تواند در حل دعوای پرچالش ایران و آمریکا نقش مؤثری داشته باشد و توافقاتی را که به نظر می‌رسد در زمان‌های نزدیک و دور به نتیجه برسند.

به گزارش پیام آشنا به نقل از خراسان، این روزها پیرامون پرونده هسته‌ای ایران بیش از هر اصطلاح دیگری، کنسرسیوم غنی‌سازی به گوش می‌رسد. عبارتی که به نظر می‌رسد می‌تواند در میان دعوای پرچالش امروز ایران و آمریکا گره‌های کور را باز کند و توافقی را که در زمان‌هایی خیلی نزدیک و در مقاطعی خیلی دور به نظر می‌رسد، به نتیجه برساند.

به نظر می‌رسد با دو مدل کنسرسیومی مواجه هستیم؛ اول غنی‌سازی در خاک ایران و دوم غنی‌سازی در خارج از خاک ایران. آنچه مسلم است ایران، مشکل اصولی و کلی با ایجاد کنسرسیوم غنی‌سازی ندارد اما تاکید می‌کند که مرکز غنی‌سازی در این کنسرسیوم باید در داخل خاک کشورمان باشد.

در این صورت ایران می‌تواند در مشارکت با کشورهای منطقه همچون عربستان و امارات که به تازگی به سمت صنعت هسته‌ای رفته‌اند و حتی کشورهای پیشرفته همچون اروپایی‌ها و آمریکا و روسیه و چین، این کنسرسیوم را تشکیل دهد در چنین وضعیتی غنی‌سازی در خاک ایران که مهم‌ترین خط قرمز تهران است، حفظ خواهد شد و تاسیسات بر زمین دفن نخواهند شد.

در این صورت کشورهای مشارکت کننده نیز می‌توانند نظارت و همکاری در تولید مواد غنی‌شده از مرحله معدن تا مصرف و دفن زباله اتمی باشند و حتی به صورت یک دَنی نفع فعال برای استفاده‌های خودشان از این تولیدات استفاده کنند. با این حال این حالت موانع و مشکلاتی هم دارد که باید در نظر گرفت؛ از جمله این که حضور کارشناسان کشورهای ذی نفع می‌تواند احتمال جاسوسی را بالا ببرد.

از سوی دیگر هرگونه توافقی میان آمریکا و ایران در خصوص چنین کنسرسیومی طبق قانون INARA در آمریکا باید به تایید کنگره برسد که می‌تواند چالش بزرگی باشد. همچنین دوره زمانی فعالیت این کنسرسیوم هم مهم است و به نظر می‌رسد ایران مایل نباشد که بدون بندهای غروب آفتاب این توافق به امضا برسد.

اما مدل مطلوب طرف آمریکایی مدلی است که کنسرسیوم غنی‌سازی در شرایطی تشکیل شود که مرکز غنی‌سازی در خارج از خاک ایران شکل بگیرد. در چنین شرایطی به نظر می‌رسد کنسرسیوم می‌تواند با شراکت ایران و اعراب و آمریکا و اروپا و... در قرقانستان یا روسیه یا عمان، کار غنی‌سازی را انجام دهد و مواد تولید شده برای نیازهای ایران به خاک کشورمان منتقل شود. این شرایط می‌تواند برای آمریکایی‌ها و غرب اطمینان ساز باشد. با این حال چنین موضوعی از خط قرمز ایران در غنی‌سازی داخل کشور فاصله دارد و می‌تواند خطرناک باشد. تجربه گذشته در خصوص تامین مواد غنی شده ۲۰درصد برای راکتور تهران و بدعهدی غرب در تامین آن و نیز دیه کردن در مورد قرارداد انتقال مواد به ترکیه و برزیل در سال ۲۰۱۰ و خروج از برجام در سال ۲۰۱۸ نمونه‌هایی است که نگاه تهران را کاملا شک آلود کرده است. ضمن این که احتمالا در این طرح ایران باید تاسیسات غنی سازی خود را برچیند. در حالی که تهران به موضوع غنی سازی خود علاوه بر نیازهای داخلی نگاه اقتدارآمیز و بازدارندگی هم دارد و طرح کنسرسیوم خارج از ایران این توان را هم از کشورمان خواهد گرفت.

در مجموع به نظر می‌رسد آنچه فراتر از همه این‌ها اهمیت دارد این است که هر نوع کنسرسیومی باید نقش مکمل را در منعت هسته‌ای ایران داشته باشد و نه جایگزین. حفظ توانمندی بومی ایران و استمرار حداقل غنی سازی (۳.۶۷درصد) ضروری است. برای همین هم ایران باید رفع موانع تحریم‌ها و دریافت تضمین‌های قوی برای عدم بدعهدی‌های تجربه شده را مطالبه کند. برای رسیدن به این شرایط سبز سخت و پیچیده ای در ادامه وجود دارد و طرف مقابل نیز از هم ابزارهای چماق و هویج گونه خود استفاده می‌کند. تیم دیپلماتیک ایران البته که نباید همچون روزهای گذشته مقهور چنین بازی‌هایی شود.

هادی محمدی

اشاره

اقامت با اعمال شاقه!

سال‌ها پیش وقتی تصمیم به سفر می‌گرفتیم و جایی برای اقامت تدارک می‌دیدیم، معمولا بعد از ورود به شهر مقصد سراغ بنگاه‌های املاک یا افراد محلی کنار ترمینال‌ها و جاده‌ها می‌رفتیم که تابلوی «خانه و ویلای اجاره‌ای» در دست داشتند و به صورت مستقیم مشتری جذب می‌کردند. خیلی‌ها هم برای اجاره اقامتگاه سراغ فامیل، دوست یا آشنایانی می‌رفتند که در شهر مقصد سکونت داشتند و گاهی حتی شماره تماس مالک خانه یا ویلا را داشتند و از قبل سفر، محل اقامت خود را رزرو می‌کردند.

به گزارش پیام آشنا به نقل از وطن امروز، سال‌ها پیش وقتی تصمیم به سفر می‌گرفتیم و جایی برای اقامت تدارک می‌دیدیم، معمولا بعد از ورود به شهر مقصد سراغ بنگاه‌های املاک یا افراد محلی کنار ترمینال‌ها و جاده‌ها می‌رفتیم که تابلوی «خانه و ویلای اجاره‌ای» در دست داشتند و به صورت مستقیم مشتری جذب می‌کردند. خیلی‌ها هم برای اجاره اقامتگاه سراغ فامیل، دوست یا آشنایانی می‌رفتند که در شهر مقصد سکونت داشتند و گاهی حتی شماره تماس مالک خانه یا ویلا را داشتند و از قبل سفر، محل اقامت خود را رزرو می‌کردند. البته برخی آژانس‌های مسافرتی هم خدمات اجاره اقامتگاه را در کنار تور و بلیت ارائه می‌دادند اما انتخاب محدود بود و بیشتر برای هتل‌ها کاربرد داشت. اما طی سال‌های اخیر با گسترش کسب‌وکارهای اینترنتی، پلتفرم‌هایی برای اجاره اقامتگاه در ایران شکل گرفت که با الگوبرداری از نمونه‌هایی خارجی همچون Airbnb بود که از سال ۲۰۰۸ در سطح جهانی کار خود را آغاز کرد.

وعده‌هایی که پوچ شد!

پلتفرم‌هایی اجاره اقامتگاه در ایران با هدف شفاف‌سازی بازار اجاره، افزایش امنیت مسافران، تسهیل فرآیند رزرو کمک به توسعه گردشگری داخلی و افزایش درآمد برای مالکان پا گرفتند اما رفته رفته هدف اصلی خود را فراموش کردند. تا جایی که انتشار گزارش‌هایی مبنی بر تخلفات مختلف در این پلتفرم‌ها همچون قیمت‌گذاری غیرمتعارف، ارائه اطلاعات نادرست و اجاره به افراد غیرمجاز، باعث نگرانی و کاهش اعتماد کاربران شد. مشکلاتی برخی سایت‌های ارائه‌دهنده خدمات سفر، قیمت اجاره ویلاها و اقامتگاه‌ها را بالاتر از نرخ بازار یا نرخ مصوب ارائه می‌کنند که این تخلف موجب نارضایتی مسافران و حتی مالکان اقامتگاه‌های پرهزدی شده است. بر اساس شکایات کاربران در فضای مجازی، در مناسبت‌های خاص مانند تعطیلات نوروز، قیمت اجاره ویلاها در سایت‌های معروف و پرکاربر تا ۵۰ درصد بالاتر از نرخ معمول اعلام شده که این افزایش غیرشفاف، باعث نارضایتی گسترده مسافران شده است. سال ۱۴۰۲ گزارش‌هایی منتشر شد که برخی کاربران، از سایت‌های جعلی و صفحات تبلیغاتی که قیمت‌های بسیار پایین و وسوسه‌کننده ارائه می‌دادند اقدام به رزرو و پیش‌پرداخت کرده‌اند اما پس از پرداخت، نه اقامتگاه رزرو شده و نه مبلغ بازگردانده شده بود؛ موضوعی که متجربه تشکیل چند پرونده قضایی و هشدار پلیس فتا شد.

ورود غیرمجاز به گردشگری

یکی دیگر از مشکلاتی که بسیاری از کاربران این پلتفرم‌ها به آن اشاره دارند، مغایرت اطلاعات ارائه‌شده در سایت پیرامون امکانات ویلا و اقامتگاه، موقعیت جغرافیایی، تعداد اتاق‌ها و شرایط اقامت با آنچه از تزدیک می‌بینند است. این موضوع بارها باعث شده مسافران پس از ورود با شرایط نامطلوب، مواجه شده و مجبور به ترک اقامتگاه یا پرداخت هزینه‌های اضافی شوند. اما جدی‌ترین مشکل در این سایت‌ها، اجاره دادن ویلا یا اقامتگاه بوم‌گردی به افراد فاقد مدارک قانونی یا کسانی است که پیش‌تر سابقه مشکلاتی مانند مزاحمت یا تخریب اموال داشته‌اند؛ موضوعی که می‌تواند امنیت سایر مسافران و ساکنان اطراف را هم به مخاطره بیندازد. همچنین برخی از این پلتفرم‌ها خاطره‌ها و اقامتگاه‌های غیرمجاز را در لیست خود جا داده‌اند.

سوءاستفاده پلتفرم‌ها از روح گردی‌ها

یوسف عبیری، رئیس جامعه انجمن‌های حرفه‌ای اقامتگاه‌های بوم‌گردی ایران در این باره به «جوان امروز» می‌گوید: «بر بحث قیمت‌گذاری اقامتگاه‌ها قیمت مصوب و مشخصی برای بوم‌گردی‌ها وجود دارد اما برخی سایت‌های اقامتی با نادیده گرفتن این قیمت‌ها اتاق‌ها را افزایش می‌دهند که این مسأله احترام به نظام قیمت‌گذاری را از بین می‌برد. من بارها تکرار کرده‌ام که متأسفانه برخی پلتفرم‌ها در حال سوءاستفاده از فعالان این حوزه هستند. میهمان هزینه را به پلتفرم می‌پردازد اما آن پلتفرم ممکن است ۲ یا ۳ ماه بعد هزینه را به اقامتگاه پرداخت کند و این یک چالش جدی است که پلتفرم‌های بوم‌گردی‌ها باید کرده‌اند.» عبیری درادامه می‌گوید: «از طرفی، پلتفرم‌هایی داریم که میزبانان غیرمجاز را هم در لیست خود دارند چه کسی باید بر این مسؤول وارد عمل شود. اگر کسی مجوز ندارد، باید از حضور در این پلتفرم‌ها منع شود یا آن پلتفرم بسته شود. در پایه یک سفر، پلتفرم ترفع‌های چندبرابری برای اقامتگاه می‌گذارد در حالی که اقامتگاه‌دار بر اساس نرخ مصوب گاه حتی تا تخفیف کار می‌کند. دراین میان، مسافر گمان می‌کند اقامتگاه گرافروشی کرده در حالی که سودحاصلی به جیب پلتفرم می‌رود. این موضوع می‌تواند امنیت که وزارت گردشگری و دیگر تهادها باید به آن ورود کنند.»

اجاره ساعتی ویلا و ترویج فساد؟

رئیس جامعه انجمن‌های حرفه‌ای اقامتگاه‌های بوم‌گردی ایران با اشاره به اجاره ساعتی اقامتگاه‌ها می‌گوید: «برخی پلتفرم‌ها، اقامتگاه‌هایی را می‌سازند خود قرار می‌دهند که ساعتی اجاره داده می‌شوند. این مسأله شائبه فساد و فحشا را ایجاد می‌کند. اگر چه چندساعته، کاربدهایی است که وزارت گردشگری و... می‌دانیم چه تهادی باید جلوی این را بگیرد؟ اینجا دیگر جای ورود قوه‌قضائیه است. چطور یک سایت رسمی کشور می‌تواند از طریق اجاره ساعتی، سوئیت کسب درآمد کند؟» وی با اشاره به رشد قارچ‌گونه بوم‌گردی‌های غیرمجاز در کشور می‌گوید: «حتی اوقات در یک روستا یک واحد بوم‌گردی مجوزدار داریم اما می‌بینیم ۱۰ خانه دیگر بدون هیچ مجوزی فعالیت می‌کنند و هیچ‌گونه نظارتی هم بر روند فعالیت آنها وجود ندارد و این قضیه‌ها تا افزایش می‌دهد که این مسأله بارها تکرار کرده‌ایم که این مسأله برخی پلتفرم‌ها در حال سوءاستفاده از فعالان این حوزه هستند. میهمان هزینه را به پلتفرم می‌پردازد اما آن پلتفرم ممکن است ۲ یا ۳ ماه بعد هزینه را به اقامتگاه پرداخت کند و این یک چالش جدی است که پلتفرم‌های بوم‌گردی‌ها باید کرده‌اند.» عبیری درادامه می‌گوید: «از طرفی، پلتفرم‌هایی داریم که میزبانان غیرمجاز را هم در لیست خود دارند چه کسی باید بر این مسؤول وارد عمل شود. اگر کسی مجوز ندارد، باید از حضور در این پلتفرم‌ها منع شود یا آن پلتفرم بسته شود. در پایه یک سفر، پلتفرم ترفع‌های چندبرابری برای اقامتگاه می‌گذارد در حالی که اقامتگاه‌دار بر اساس نرخ مصوب گاه حتی تا تخفیف کار می‌کند. دراین میان، مسافر گمان می‌کند اقامتگاه گرافروشی کرده در حالی که سودحاصلی به جیب پلتفرم می‌رود. این موضوع می‌تواند امنیت که وزارت گردشگری و دیگر تهادها باید به آن ورود کنند.»

اجاره ساعتی ویلا و ترویج فساد؟

رئیس جامعه انجمن‌های حرفه‌ای اقامتگاه‌های بوم‌گردی ایران با اشاره به اجاره ساعتی اقامتگاه‌ها می‌گوید: «برخی پلتفرم‌ها، اقامتگاه‌هایی را می‌سازند خود قرار می‌دهند که ساعتی اجاره داده می‌شوند. این مسأله شائبه فساد و فحشا را ایجاد می‌کند. اگر چه چندساعته، کاربدهایی است که پیش‌تر سابقه مشکلاتی مانند مزاحمت یا تخریب اموال داشته‌اند؛ موضوعی که می‌تواند امنیت سایر مسافران و ساکنان اطراف را هم به مخاطره بیندازد. همچنین برخی از این پلتفرم‌ها خاطره‌ها و اقامتگاه‌های غیرمجاز را در لیست خود جا داده‌اند.

سوءاستفاده پلتفرم‌ها از روح گردی‌ها

یوسف عبیری، رئیس جامعه انجمن‌های حرفه‌ای اقامتگاه‌های بوم‌گردی ایران در این باره به «جوان امروز» می‌گوید: «بر بحث قیمت‌گذاری اقامتگاه‌ها قیمت مصوب و مشخصی برای بوم‌گردی‌ها وجود

مکث

چرا سوئیس بیش از هر کشور دیگری پناهگاه اتمی دارد؟

شاید تصور کنیم آمریکا یا روسیه به واسطه سابقه طولانی‌شان در جنگ سرد صاحب پناهگاه‌های هسته‌ای فراوانی باشند اما باید بدانیم این کشور سوئیس است که صاحب ۳۷۰ هزار پناهگاه هسته‌ای است. پناهگاه‌هایی که به گونه‌ای طراحی شده‌اند که می‌توانند کل جمعیت این کشور را در خود جای دهند.

به گزارش پیام آشنا به نقل از خبر فوری، سوئیس از سال ۱۹۶۳، در اوج جنگ سرد و با ترس از تهدید جنگ هسته‌ای سیاستی منحصربه‌فرد به نام «پناهگاه برای همه» را اجرا کرد. این سیاست که ریشه در قانون فدرال حفاظت مدنی دارد، ایجاب می‌کند که هر شهروند سوئیسی به یک پناهگاه هسته‌ای دسترسی داشته باشد. چه در خانه‌های شخصی و چه در پناهگاه‌های عمومی. این قانون در ابتدا با مقاومت کمی مواجه شد، زیرا منتقدان به‌عنوان هواداران شوروی با کمونیست‌ها کنار گذاشته می‌شدند. بااین‌حال، در دهه‌های ۱۹۷۰ و ۱۹۸۰، با رشد جنبش‌های صلح‌ برخی شروع به پرس‌وجو درباره ضرورت و کارایی این پناهگاه‌ها کردند. این سیاست در واکنش به تهدیدات هسته‌ای جنگ‌سرد شکل گرفت؛ زمانی که سوئیس به‌عنوان کشوری بی‌طرف خود را در معرض خطر بالقوه درگیری‌های بین بلوک شرق و غرب می‌دید. حتی پس از پایان جنگ سرد این زیرساخت‌هایی است که برای مقاومت در برابر حملات هسته‌ای طراحی شده‌اند. طبق قانون، هر ساختمان جدید در سوئیس باید دارای پناهگاه باشد یا مالک آن باید هزینه‌های برای دسترسی به یک پناهگاه عمومی پرداخت کند. این الزام باعث شده که پناهگاه‌ها به بخشی جدایی‌ناپذیر از معماری مدرن سوئیس تبدیل شوند. بااین‌حال، بسیاری از این پناهگاه‌های خصوصی اکنون به‌عنوان انباری یا فضاهای چندمنظوره استفاده می‌شوند که نشان‌دهنده کاهش اهمیت فوریت تهدید هسته‌ای در سال‌های اخیر است.

چرا این همه پناهگاه هسته‌ای؟

سوئیس به‌عنوان کشوری بی‌طرف در طول جنگ سرد خود را در معرض خطر درگیری‌های هسته‌ای بین قدرت‌های بزرگ می‌دید. این کشور با قرار گرفتن در قلب اروپا احساس نیاز به آمادگی برای سناریوهای فاجعه‌بار داشت. فرهنگ سوئیسی، که به نظم و برنامه‌ریزی دقیق شهرت دارد، به پذیرش گسترده این سیاست کمک کرد. این آمادگی بخشی از هویت ملی سوئیس شده و به‌عنوان نشانه‌ای از خودکفایی و محافظت از شهروندان دیده می‌شود. در دهه‌های ۱۹۶۰ و ۱۹۷۰، تهدید جنگ هسته‌ای بسیار واقعی به نظر می‌رسید. تبلیغات دولتی، مانند فیلم‌های آموزشی که خطر جنگ را به مردم یادآوری می‌کردند، به تقویت این سیاست کمک کردند.

سوئیسی‌ها همچنان علاقه‌مند پناهگاه‌اند

در فوریه ۲۰۲۲، با آغاز جنگ اوکراین و بمباران کی‌یف توسط روسیه، تقاضا برای بازدید از پناهگاه زوننبرگ در لوسرن افزایش یافت. زورا شایرت، مدیر عملیاتی و راهنمای تور این پناهگاه در ابتدا فکر می‌کرد که این درخواست‌ها شوخی هستند. اما بعدی می‌دهد کاهش آسان‌گیری‌های عمومی درباره امنیت دوباره افزایش یافته است. این موضوع نشان‌دهنده بازگشت ترس از درگیری‌های هسته‌ای در اروپا است. به‌ویژه با توجه به تنش‌های ژئوپلیتیکی اخیر.

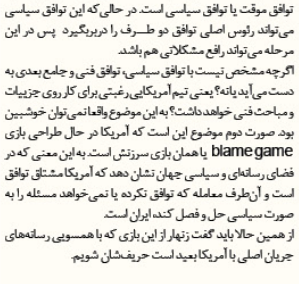

دیدگاه

معضل بزرگ لاکچری شدن کالاهای آموزشی در ایران

فروش لپ‌تاپ‌هایی با قیمت نجومی و حتی معادل درآمد چند ماه و یا یک سال خانواده‌ها یکی از چالش‌های بزرگ برای دانش‌آموزان و دانشجویانی است که طی چند سال گذشته برای تحصیل وارد مدارس و یا دانشگاه‌ها شده‌اند.

به گزارش پیام آشنا به نقل از پارسینه، با وجود آنکه آموزش دیجیتال در اغلب کشورهای دنیا به عنوان ابزار مهمی جهت تسهیل روند یادگیری شناخته می‌شود، در ایران بسیاری از دانش‌آموزان و دانشجویان به سختی امکان دسترسی به ابزارهای مورد نیاز در این حوزه دارند.

فروش لپ‌تاپ‌هایی با قیمت نجومی و حتی معادل درآمد چند ماه و یا یک سال خانواده‌ها، یکی از چالش‌های بزرگ برای دانش‌آموزان و دانشجویانی است که طی چند سال گذشته برای تحصیل وارد مدارس و یا دانشگاه‌ها شده‌اند. این شرایط، تفاوت‌ها شکاف آموزشی را تشدید کرده، بلکه پدیده‌های تازه و نادری چون اجاره ساعتی لپ‌تاپ، امانت گرفتن برای امتحان یا شراکت چند نفره برای خرید یک دستگاه را وارد ادبیات روزمره آموزشی کرده است.

تا پیش از پاندمی کرونا، لپ‌تاپ برای بسیاری از خانواده‌های متوسط ایرانی، وسیله‌ای بود در حاشیه ضروریات؛ اما آموزش آنلاین، برگزاری آزمون‌ها از راه دور و پروژه‌های تحصیلی مجازی، آن را به ابزاری بی‌جایگزین برای تحصیل تبدیل کرد. اکنون با افزایش قیمت دلار، تحریم‌های فزاینده و محدودیت‌های واردات، قیمت یک لپ‌تاپ میان‌رده از مرز ۵۰ تا ۸۰ میلیون تومان عبور کرده است؛ رقمی که با حقوق پایه کارگری فاصله‌ای زیاد دارد.

در سال ۱۴۰۲، طبق گزارش اتحادیه فناوران رایانه تهران، واردات لپ‌تاپ با کاهش بیش از ۵۰ درصدی نسبت به سال قبل مواجه بوده و این مسئله نه تنها عرضه را کاهش داده، بلکه بازار را در دست چند وارد‌کننده خاص قرار داده است. همین موضوع، امکان مانور برای تعیین قیمت‌ها را افزایش داده و بازار سیاه خرید و فروش لپ‌تاپ‌های دست‌خوم را گسترش داده است.

اجاره لپ‌تاپ؛ تنها راه حل دانشجویان و دانش‌آموزان

در شرایط کنونی افزایش قیمت بی‌سابقه لپ‌تاپ، راه را برای ابتکارهایی عجیب اما غیرقابل اجتناب باز کرده است. طوری که اکنون در برخی کانال‌های تلگرامی، صفحات اینستاگرام و حتی گروه‌های دانشجویی، می‌توان آگهی‌هایی با مضمون «اجاره لپ‌تاپ برای یک روز»، «امانت لپ‌تاپ با ضمانت کارت دانشجویی» یا «استفاده ساعتی برای ارائه پایان‌نامه» مشاهده کرد.

طبق آگهی‌های منتشر شده، قیمت این اجاره‌ها از ساعتی ۳۰ تا ۷۰ هزار تومان متغیر است و گاهی یک دانش‌آموز و یا دانشجو برای اجاره یک لپ‌تاپ معمولی به مدت یک هفته، باید مبلغی نزدیک به ۵۰۰ هزار تومان پرداخت کند. از سوی دیگر افرادی که این خدمات را ارائه می‌دهند، اغلب خود دانشجویان یا فارغ‌التحصیلانی هستند که با خرید اقساطی چند دستگاه، در این بحران، کسب‌وکار کوچکی به راه‌انداخته‌اند.

شرایط دشوار محصلان در مناطق محروم

در مدارس مناطق محروم، وضعیت حتی نگران‌کننده‌تر است و بسیاری از دانش‌آموزان نمی‌توانند تحت تاثیر عدم دسترسی به چنین ابزاری فعالیت‌های تحصیلی خود در قالب پژوهش و ارائه آن را به خوبی انجام دهند. موضوعی که حاکی از فقر روانی و آموزشی گسترده در کشورمان حکایت دارد. دانش‌آموزانی که احساس می‌کنند از رقابت جا مانده‌اند و دانشجویانی که ناچارند حتی برای یک فایل پاورپوینت، با خرسندگی از خوابگاهی به خوابگاه دیگر بروند. همگی قربانیان شرایط دشواری هستند که حتی ابزار پایه تحصیل را به کالایی تجملی تبدیل کرده‌اند.

بازار ناامن دستگاه‌های دست دوم

بازار لپ‌تاپ‌های کارکرده هم چندان امن نیست. تحت تاثیر تبود سازوکارهای نظارتی، بسیاری از این دستگاه‌ها با سخت‌افزار غیراصلی، باتری‌های معیوب، باتشه‌های غیرفعال و بدون عرضه می‌شوند. حتی مواردی از فروش لپ‌تاپ‌های اسقاط‌شده که فقط ظاهر فریبنده دارند نیز گزارش شده است. در این میان، کاربران جوان و ناآگاه بیشتر در معرض فریب و زیان مالی غیرقابل جبران قرار دارند.

دولت تاکنون در چند نوبت از اختصاص یارانه خرید لوازم دیجیتال برای اقشار خاص، نظیر معلمان یا دانشجویان بورسیه، خبر داده است. اما این طرح‌ها بدلیل محدودیت منابع، کندی اجرای اداری و تبود زیرساخت مشخص، نتوانسته‌اند به راه‌حلی پایدار و عملی تبدیل شوند. بخش خصوصی نیز جز در قالب اقدامات محدود مسئولیت اجتماعی، هنوز وارد این میدان نشده است.

کارشناسان حوزه آموزش دیجیتال معتقدند واردات هدفمند و معاف از عوارض گمرکی برای لپ‌تاپ‌های دانش‌آموزی، راه‌اندازی صندوق‌های قرض‌الحسنه دانشجویی برای خرید لوازم دیجیتال و در نهایت مشارکت بخش خصوصی در تأمین زیرساخت‌های آموزشی ارزان می‌تواند مسیر را برای رفع این بحران هموار کند.

در جهانی که یادگیری دیجیتال، آینده آموزش را شکل می‌دهد، در ایران دسترسی به لپ‌تاپ به یک معضل طبقاتی تبدیل شده است. تحصیل در قرن بیست‌ویکم نباید وابسته به توان مالی خانواده‌ها باشد. اگر آموزش را یک امر لازم و ضروری برای توجوانان و جوانان می‌دانیم، ابزار آن نیز باید در دسترس باشد. در غیر این صورت، باید منتظر نسلی باشیم که نه فقط از کلاس‌های مجازی، بلکه از آینده نیز جامانده است.

برش

به توافق نزدیکیم یا دور؟

ماجرای مذاکره غیر مستقیم ایران و آمریکا شبیه ماجرای فیلی است که جناب مولانا تعریف کرد که هر کسی در تاریکی به جایی از بدن فیل دست زد و همان عضو را تعریف کرد؟ یکی گوش‌های بزرگ و دیگری پاهای سهمگین فیل و...

به گزارش پیام آشنا به نقل از هفت صبح، حالا که خواسته یا ناخواسته عمده شئونات زندگی ما مردم ایران به میز مذاکره ایران و آمریکا وابسته شده و سقوط و صعود نرخ دلار و سکه، تعیین کننده قیمت کالاهای اساسی زندگی‌اند، این سوال بسیاری می‌تواند باشد که واقعا توافق ایران و آمریکا نزدیک است؟

آیا آنچه دونالد ترامپ می‌گوید درست است یا آن‌چه عباس عراقچی روایت می‌کند؟ مگر ماجرای مذاکره غیر مستقیم ایران و آمریکا شبیه ماجرای فیلی است که جناب مولانا تعریف کرد که هر کسی در تاریکی به جایی از بدن فیل دست زد و همان عضو را تعریف کرد؟ یکی گوش‌های بزرگ و دیگری پاهای سهمگین فیل و...

مواجه هستند. هفتم، وقتی وزارت میراث فرهنگی و... مواجه هستند. وقتی بوم‌گردی مجوزدار می‌بیند همسایه‌اش بدون هیچ یک از این سختی‌ها فعالیت می‌کند، طبیعتا تمایل خود را برای تمدید مجوز از دست می‌دهد. این یک آسیب جدی است و اگر وزارت میراث فرهنگی و گردشگری یا دولت به این مسأله توجه نکنند، در سال‌های آینده وضعیت بوم‌گردی‌ها نامناسب خواهد شد. باید سیاست‌های تشویقی را برای این واحدها در نظر بگیریم و آن‌ها را تحت حمایت کنیم. در غیر این صورت، چه دلیلی دارد یک فعال گردشگری، این همه هزینه و یک تفر، بدون مجوز راجرای کار می‌کند و به هیچ تهادی هم پاسخگو نیست».

ازهم‌پاشیدگی و بلاتکلیفی

تخلفات گسترده‌ای که در پلتفرم‌های اجاره ویلا و اقامتگاه دیده می‌شود، بدون شک می‌تواند آسیب جدی به صنعت گردشگری داخلی وارد کند. برای جلوگیری از ادامه این وضعیت، لازم است همکاری و هماهنگی میان تهادهای تظارتی، پلتفرم‌های ارائه‌دهنده خدمات و کاربران به شکل جدی تقویت شود. اولویت اصلی، اعمال نظارت دقیق و مستمر از سوی سازمان‌های مربوطه مانند وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی همچنین پلیس فتاست. این تهادها باید با شناسایی و برخورد جدی با پلتفرم‌های غیرمجاز، بازار از فعالیت‌های غیرقانونی پاک کنند. کاربران هم باید با دقت و حساسیت بیشتری در انتخاب پلتفرم‌ها و اقامتگاه‌ها عمل کنند و در صورت مواجهه با تخلف، موضوع را به مراجع ذی‌ربط اطلاع دهند. چرا که تنها با همکاری مشترک نظارت قوی و فرهنگ‌سازی مناسب می‌توان بازار اجاره اقامتگاه‌ها را به سوی امنیت، شفافیت و رضایت مسافران سوق داد و زمینه رشد پایدار گردشگری داخلی را فراهم کرد.

حداقل حقوق برای حذف یارانه چقدر است؟

یکی از معیارها برای قطع یارانه نقدی، میزان حقوق و دستمزد ماهانه افراد است طبق اعلام وزارت تعاون، کارو رفاه اجتماعی، اگر درآمد ماهانه خانوادی از سقف مشخص شده فراتر رود، یارانه نقدی آن‌ها قطع خواهد شد

خانواده ۱ نفره تا ۳۰ میلیون تومان
خانواده ۲ نفره تا ۳۷/۵ میلیون تومان
خانواده ۳ نفره تا ۴۵ میلیون تومان
خانواده ۴ نفره تا ۵۲/۵ میلیون تومان
خانواده ۵ نفره تا ۶۰ میلیون تومان

ISNA